
Nad přírodovědnou školkou Rybička převzal vládu Sedící býk

Nad přírodovědnou školkou Rybička převzal vládu Sedící býk

V americkou prérii plnou bizonů, které odvážně loví dvanáct malých indiánů, nad jejichž bezpečností bdí Sedící býk, legendární indiánský náčelník, a především dvě paní učitelky, se proměnila školka Rybička při Přírodovědecké fakultě UK. Během léta se tam konají týdenní příměstské tábory určené těm nejmenším. Během uplynulých pěti dní se tak děti proměnily v původní obyvatele severoamerického kontinentu.

„Podívej, podívej, tady utíká stínka,“ vykřikuje pětiletá Bětka, vlastně Střevíček, jak zní její indiánské jméno. Střevíček patří do skupiny dětí, které strávily v týdnu od 14. července týden plný dobrodružství v přírodovědné školce Rybička. Nejvíce jí prý bavilo batikování, zdálo se ale, že ji zaujal i lov bizonů pomocí luků a šípů. Jakmile pětiletou holčičku přestalo zajímat hemžení brouků v záhoncích obklopujících školku, přičemž předvedla na svůj věk úctyhodné přírodovědné znalosti, odběhla se „postarat“ o něco k snědku.

Využitím metody zážitkové pedagogiky se u dětí ve věku od tří do sedmi let během týdenního pobytu pod střechou Přírodovědecké fakulty UK nenásilnou formou rozvinula řada znalostí a dovedností. Zároveň si užily týden plný smíchu a neobvyklých dobrodružství. Každý den je čekal důkladně promyšlený a připravený program, během kterého se seznámily se způsobem života indiánů, zjistily, co je to týpí nebo totem, naučily se poznávat stopy zvířat a získaly řadu dalších vědomostí o přírodě, rostlinách a živočiších.

Po celý týden o malé indiány pečovaly dvě učitelky, jejichž práci velmi ocenila ředitelka školky Mgr. Petra Černá. „Pro paní učitelky je velmi náročné během jednoho týdne stmelit skupinu školkových dětí, naučit je pravidlům, jak to tady chodí, a zároveň jim zprostředkovat program tak, aby jim něco předaly a děti si to zároveň užily. Je to příklad skutečného pedagogického mistrovství. Smekám před nimi,“ zdůraznila Petra Černá.

Učitelka Petra Chmelařová, indiánským jménem Jasná záře, jak ji pojmenovaly děti kvůli jejím kudrnatým rusým vlasům, říká, že program jejich svěřence skutečně pohltil. „Opravdu to prožívají a my s nimi. Jsme prostě indiáni a plníme indiánské zkoušky. Máme magické indiánské místo, kam chodíme beze slov. Děti plní různé úkoly, aby získaly indiánská pera do čelenek, které si samy vyrobily. Teď nás čeká velká indiánská rada, kde budeme rozhodovat o jménu našeho kmene, indiánská jména už všichni máme,“ usmívala se.

Celý tábor vyvrcholí pátečním setkáním s indiánským šamanem, před kterým děti musí předvést nejen odvahu, ale i to, co se během týdenního programu naučily. Za odměnu si pak odnesou něco na památku.

I když pro děti tím jejich dobrodružství skončí, paní učitelky se budou muset během víkendu připravit na další týden, kdy přijede nová skupina, která se během následujících pěti dní vydá na nezapomenutelnou cestu, tentokrát do pravěku. Jejich putování začne na samém počátku vzniku Země, pak se potkají s dinosaury, okusí chlad doby ledové a seznámí se s pravěkými lovci a sběrači. Další indiánský týdenní tábor se poté uskuteční na přelomu července a srpna.